ऋटू अझ + इछ।) सूर्यः। इत्य्यादिकोषः॥

अञ्जीरं, ज्ञी, (अञ्च + भावे इन् स्त्रियां वा छीप् ख-ञ्जीम् अधिकारितादि गुर्खं राति ददाति अञ्जी चातोऽनुपसर्गे इति कर्त्तरि कः। चयवा अझ + द्रेरम्) खनामखातपालयज्ञ विश्वेषः। खाँनिर + इति पेयारा इति च भाषा। तत्पर्यायः। मञ्जूलं २ काकोदुम्बरिकापलं ३। अस्य गुगाः। भीत-ललं। खादुलं। गुरूलं। वायुपित्तरत्तक्तिमञ्जन-इत्पीड़ाकपमुखवेरखनाभितं। अधिकारिलञ्च। नष्ट्रश्रीरं तस्मादल्पगुर्ध। इति राजवल्लभराज-

चटनं, ज्ञौ, (चट्+भावे ल्यट्) समगां। (यथा सर्वे-ज्ञलमधी खरलमगमत् लां माञ्च भिन्नाटनं। इति घरटाकर्मः॥)

अटिनः, स्त्री, (अटिति तथा गञ्चिति यच अट्+ अधिकर्यो खिन) धनुरस्मागः। धनुकेर ज्ञल् इति भाषा। इतुग्रणादिकोषः॥

खटनी, स्त्री, (खटनि + स्त्रियाम्बा छीप्) खटनिः। धनुष्कोटिः। इत्यमरः॥ (यथा उत्तरचरिते। ध्वनद्रमुक्त्मुगाटगीञ्चतकरालकोलाइनं)॥

चटरुषः, एं, पतत्वनेन वास्कट्यः। इत्यमरः॥

चटरूषः, पं, (चटति स्वयासे पतत्वनेन चट+ घनर्थे कः। खटं कासाख्यरोगं रोषति नाग्रयति रुष्+कर्त्तरिकः। खयवा रूष्+कर्त्तरिकः च्यटस्य रूषो वा षष्ठीतत्पुरुषः। वासकः कास-नाशक इति वैद्यके) वासकरुदाः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

बाटिवः, स्त्री, (बाटित वार्ड्डको गच्छति यच बाट् + व्यधिकरणे व्यवि पञ्चाशति वनं ब्रजेदिति।) वनं। इति रायमुकुटः॥

बाटवी, स्त्री, (बाटवि + स्त्रियां डीप्) वनं। इत्य-मरः। (यथा रामायगो। जानत्तांखैव मार्गध्वं कान्ताराखटवीस्तथा)॥

खटा, स्त्री, (खट्+भावे खड् ततछाष्) पर्य्यटनं। भमगं। इति रत्नकोषः नीलकग्रस्य।

खटाखा, स्त्री, (पौनः प्रत्येन खटनं समग्रम् खट् + स्चिस्तिमूत्राचनीं वादिना यस् + भावे छ। स्त्रियां टाप्) पर्योटनं। इत्यसरः ॥ पुनःपुनर्भेसर्गां। स्रतिश्रयक्रमणं। इति व्याकरणं॥) अट्ट क तौच्छे। अनादरे। इति कविक स्पद्भः॥ टइ-यानाः। क अट्टयति। एकटकार उति रामः॥ तौच्छामन्पीभावः। इति दुर्गादासः॥

अट्ट ड चितिकामे। वधे। इति कविकल्पद्रमः॥ मूर्द्धन्यवर्गाचोपधः। ड चटिट्टिघते दन्यवर्गा-द्योपधः। ङ अतिद्विषते। दन्यवर्गहतीयो-मधः। ङ अद्वितिषते खलं राजा। इति दुर्गादासः॥

चाट्टं, स्त्री, (चाट्टं + चाच्) शुर्व्या। सर्ता। चार्त्र। इति मेदिनी भूरिप्रयोगस्य ॥

चट्टः, एं, (चट्टते एकं स्हमतिकम्य यत्र सहें गक्ति षष्ट्र + अधिकर्णे घन्) स्त्रीमः। इत्यमरः॥ इम्मेग्रादिस्हं। इति भरतः॥ प्राकारास्रियतः अड र न खाप्तौ (खादिं बेट्।) इति कविकल्प-

रगारहं। इति कौटिल्यः। अट्टेति खातारह-विश्रेषः। इति कोङ्गटः॥ प्राकारमखपरगोपरि शाला। इति केचित्। इम्म्यादिवातकुटिका। इति केचित्॥ मग्डपोपरि इमीग्रएछं। इति केचित्। प्राकारधारणार्थे। अन्तरे चौमाखो-Sट्टः । इति भट्टः ॥ खतिश्रयः । इति मेदिनी ॥ चट्टः इति हेमचन्द्रः॥

चट्टट य (वीमायादिर्वचनम् भ्राजन्धादिलात् पर रू-पत्वमस्य अट्टट्ट हासमिश्वं शिवदूती चकार हित चाडी) खत्यसं। इति जटाधरः॥

चट्टनं (स्ती) चन्नपनास्तं। इति चिकारङ्ग्रेषः॥ चट्टासः, एं, महत्तरो हासः। प्रव्यक्तहास्यं। - इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा देवीमाहात्मा। देवी-नगादोचीः साहहासं सुद्धमुद्धः ॥ अम्बकस्याट्ट-हासः ॥ मेघदृते)॥

चट्टहासकः, एं, (अट्टं सातिप्रायं हासकः चितिश्वत-पुष्पत्वात् द्वाखकारीव दितीयातत् पुरूषः) कुन्द-पुष्प दक्तः। इति राजनिर्घगटः॥

बहु हासी [न्] एं, (अट्टं सदानन्दलात् साति शयं च्सित खट्ट + इस + शिनि उपपद समासः) श्रिवः। इति हेमचन्त्रः॥

चट्टानः, पं, (चट्टवत् प्रासादग्टहवत् चनति भवति खन + खच्) प्राकारादुपरितनमुद्रतस्थानं। इति श्रीधरखामी ॥ यथा । भन्यमानपुरोद्यानपाका-राष्ट्रालगोपुरं। इति श्रीभागवतं॥

चट्टालकः, पं, (चट्टवत् प्रासादग्टइवत् अलति भवति खल् + अच् खार्थे कन्) उपरितनग्रहं। अट्टालिकोपरि एइं। तत्पर्यायः। चौमः २ अट्टः ३। इति हेमचन्द्रः॥

चट्टानिका, स्त्री, (चट्टान + खार्थे कन् स्त्रियां टाप्) राजग्रहं। तत्पयायः।

चपागारं २ इस्मां ३ सीधं 8 धवनागारं ५। इति जटाधरः॥ (राजतरिङ्गनी, खटिलाट्टानि-कादिन्यो देश्रोन्यः।)

चट्टा निकाकारः, पं, (चट्टा निकां करोति यः चट्टा-लिका + छ + अग् उपपद समासः प्रासादकारकः) सूद्रागर्भे चित्रकारौरसजातजातिविशेषः। तस्य कर्म ग्रहनिर्माणादि । राज इति यैकर इति

"कुलटायाञ्च स्त्रायां चित्रकारस्य वीर्य्यतः। वसूवाट्टा विकाकारः पतिते। जारदे ाषतः"। इति ब्रह्मवेवसंप्राणं॥

खञा, स्त्री, (खटनम् खट् + भावे काप् स्त्रियां टाप् समस्या इति वत्) परिध्वमग्रं। पर्यटनं। इत्य-मरटीकायां रायमुकुटः ॥ यथा,—

"तौर्धांचिनं रूपाचा च कामजा दशको गयाः"। इति स्मृतिः॥

अठ इ ड गती इति कविकल्पहुमः ॥ इ (कर्मामा) खाराते ह चारते।इति दुर्गादासः॥

खठ गते। इति कविकल्पद्रमः॥ खठति। इति दुर्गादासः॥

हुमः॥ र वैदिकः। न खड्नोति। इति दुर्गा-

खड उद्यमे। (भादिं सेट् परं।) इति नविकल्प-द्रमः । अडति लोकः सुखाय । इति दुर्गादासः ॥

खडु खभियागे। इति कविकल्पद्रमः॥ मूर्द्धन्यवर्ग-हतीयापधः। (स्वादिं सेट् परं चाडू + सन् लट् तिष्) चाडिड्रियति। क्विपि संयोगान्तने। पे चाड्। अभियागः समाधानं। अडुति पद्यं विदान्। चाभ समन्तात् यागोऽभियाग इति गीविन्द-भट्टः॥ इति दुर्गादासः।

व्याग रवे। इति कविकल्पद्रमः॥ व्यागति। रवः शब्दः। इति दुर्गादासः॥

च्याय य ङ जीवने । प्रायाने । इति कविक ख्याद्रमः ॥ य ङ अखाते जना दुःखेन जीवतीत्यर्थः। इति दुर्गोदासः॥

व्यापनः, चि, (व्याप् + व्यच् कुतसायां कन्) कुतिसतः खधमः। इत्यमरः॥

व्याखं, ज्ञी, (व्याधाः सुद्धाप्रस्यस्य चीनादिवस्य भवन मुत्यत्तिस्थानीमिति यावत् चमा + यत्) चामवीनं (अयोः, सूचाश्रस्यस्य चीनादिकस्य भवनमुत्पति-स्थानमिति यावत् अग् + घञ् तस्य इनः आदि-रुद्धि)। खर्णधान्यात्पादक दोत्रं। इति राय-मुक्तरः ॥

अणिः, एं, स्त्री (अगति प्रव्दायते अग् + इन् स्त्रियां वा डीप्) व्यक्तायकीलकः। रथकतायस्थित षीलः। इत्यमरः॥ चित्रः। सूचाद्ययभागः। सीमा। इति मेदिनी॥ तस्य रूपान्तरं। अगी। आणिः (अगति शब्दायते अग्+इन्, अजादि-भ्यस इति इन्, चानि इति वत्)। इत्यमर-टीका॥

अशिमा [न्] एं, (अश् + भावे इमनिच। अशिमा लियमा प्राप्तिः प्राकाग्यं महिमा तथा ईशित्वञ्च विश्रल स तथा कामावसायिता इनि सांख्यतन्त कौमुद्याम्) ज्याभावः। ज्यालं। सूचाता। इति वाकरणं। चष्टविधैश्वर्थमध्ये ऐश्वर्यविश्वेषः। इत्यमरः॥ यत्यभावात् देवाः सिद्धास सूच्यीभूय सर्वेच विचरन्ति नैस्विदपि न नस्यन्ते। इति

("अश्विमा लियमा प्राप्तिः प्राक्ताम्यं महिमा तथा। देंशिल्य विश्वत्य तथा कामावसायिता" ॥ इति खागमः।)

खगायः, [स] चि, खतिप्रयेन खगुः खगु + इयसुन्) खल्लं। खतिसूद्यां। इत्यमरः॥ (यथा मनुः,-"प्रशासितारं सर्वेषामगीयांसमगोरि। क्कामं खप्रधीगम्यं विद्यात् तं पुरुषं परं"॥)

चगु, त्रि, (सगति स्यातं गच्हति सग्+उन्। लवलेसभ्रकलायवः इत्यमरः) चुद्रं। सूचां। इति मेदिनी॥

चामुः, एं, (चाम् + उन्) लेगः। वीहिविशेषः। स्त्याधान्यं। चिना इत्यादि भाषा। इत्यमरः। (यथा मनः। न ग्राह्मीयात् शुल्लमण्वपि॥) व्यमुकः, त्रि, (अमुप्रकारः अमु + स्यूलादिलात्